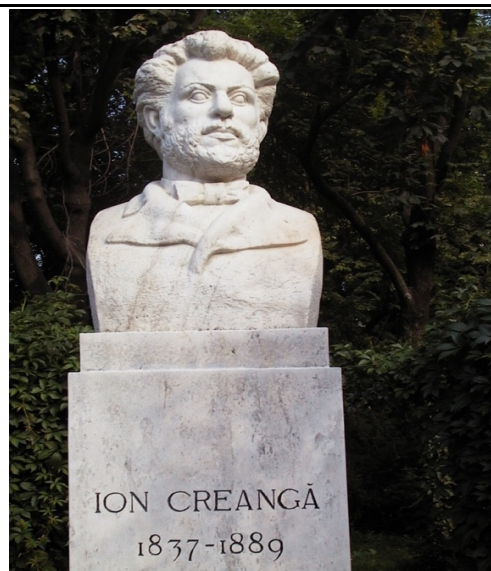

Denumire oficială	ION CREANGĂ
Categorie	Bust
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E
	Grădina Cișmigiu(Rotonda Scriitorilor)
	Parc
Edificare	Ion Gr. Jiga
	Sculptor
Anul realizării	
Anul amplasării	1960
Anul reabilitării	
Cod LMI	B-III-m-B-20035
Cod DGAPMFP	1030
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	bust - murdărie și atac biologic soclu - atac biologic, scurgeri de murdărie;

Descriere tehnică

Dimensiuni: statuie: 0.92 m, soclu: 2,40 m

Material: statuie: marmură de Rușchița, soclu: piatră de Câmpulung

Pe fațada soclului este inscripționat: ION CREANGĂ 1837-1889

Despre autor

Ion Gr. Jiga (n.4 iunie 1916, Vârșeț- d.29 decembrie 1991, București) sculptor român, a studiat la Academia de Arte Frumoase din București între 1928-1933.

A continuat studiile la Academia de Arte din Praga între 1936 și 1939. Primii ani de creație, începând cu 1940, stau sub semnul colaborării cu Mac Constantinescu și Constantin Baraschi. Temele sale predilecte au fost portretul, maternitatea sau muzica. A fost distins cu Premiul „Anastase Simu” în 1976.

Ambientale

2 spoturi încastrate în față

Istoric/poveste

Bustul lui Octavian Goga a fost instalat în 1943 în Rotonda Scriitorilor, din Parcul Cișmigiu din București. După 1944, prezența în spațiul public a unui bust al lui Goga devenise inoportună, astfel că, după ce într-o noapte a fost nedemn mutilat cu ciocanul, bustul a fost înlăturat, soclul rămânând gol un bun număr de ani, până când, în deceniul 6, a fost instalat pe el bustul lui Ion Creangă.

Monumentul dedicat lui Ion Creangă, din rondul roman, are o istorie aparte. Spre deosebire de ceilalți unsprezece nemuritori, vecini ai săi de rotondă, bustul hâtrului moldovean a fost amplasat cu aproape două decenii mai târziu, pe un soclu lăsat gol de tăvălugul mâniei proletare, la sfârșitul anului 1944. Cel căzut victimă ciocanelor revoluționare era bustul din marmură al poetului Octavian Goga, vinovat (omul - nu marmura) pentru că prezidase consiliul de miniștri de extremă dreapta din 1937 - 1938.

Abia în 1960 autoritățile comuniste aveau să găsească un personaj care să fie la înălțimea ilustrațiilor companioni dar să aibă și o fișă de cadre corespunzătoare. Genialul povestitor era perfect pentru a umple golul lăsat de vandali. A fost sărac de la începutul până la sfârșitul vieții, părinții lui au fost țărani și, mai presus de toate, a fost răspopit de Consistoriul Mitropolitan pentru că divorțase și trăgea cu pușca în ciorile de pe turnul Goliei, un veritabil Che Guevara.

Este de amintit faptul că, în anul 1993 Părintele Patriarh Daniel, pe vremea aceea proaspăt numit Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, a ridicat caterisirea, ca un act de dreptate: „de acum înainte la slujbele de pomenire, parastase și comemorări de ordin religios fiind pomenit ca «diaconul Ion»”.

Îi datorăm lui Creangă basmele minunate care ne-au bucurat copilăria dar și opera autobiografică „Amintiri din Copilărie” în care admirăm cu predilecție „farmecul dialectal, limba privityă ca un adaos de frumusețe” așa cum o caracterizează George Călinescu. A scris mult la îndemnul lui Titu Maiorescu, pe care l-a avut profesor la Școala preparandală vasiliană de la „Trei Ierarhi”, dar și împins de Mihai Eminescu pe care l-a cunoscut în 1875, în vremea când poetul era inspector școlar la Iași și Vaslui.

Prin bustul dăltuit de mâna dăruită a maestrului Ion Jiga, Nică al lui Ștefan a Petrei s-a întors parcă în salonul Junimii alături de prietenul și colegul de rond, bădica Mihai Eminescu și dacă ai noroc, uneori în nopțile de vară în Cișmigiu îi poți auzi chicotind la auzul vreunei snoave fără perdea.

Amintirile din copilărie reprezintă partea cea mai personală a operei lui Creangă. Acestea i-au stabilit reputația de mare prozator. Într-adevăr, alcătuirea meșteșugită a frazei, în care se vede totuși tonul poporan, - scoaterea la iveală a multor provincialisme cu o putere de expresie deosebită, vivacitatea narațiunii și sinceritatea cu care povestește cele mai intime detalii ale vieții lui de copil, toate acestea fac din opera lui Creangă una din cele mai însemnate opere ale literaturii române.